

Titel: Udrag fra Journalen NB16

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K23", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K23*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb16-kom-shoot-nb16-76.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Michel Perrin ... vedbliver at være Landsbypræsten** : sigter til Mélesville [pseudonym for Anne H. Joseph Duveyrier] og Charles Duveyriers vaudeville i to akter *Michel Perrin, eller: Politiespionen, uden at vide det*, bearbejdet af Th. Overskou, Kbh. 1835 [fr. 1834] (*Det kongelige Theaters Repertoire*, nr. 75). Vaudevillen finder sted i Paris i foråret 1800. Michel Perrin har tidligere været præst i et lille landsbykald i Normandiet, men blev fordrevet fra sit embede under revolutionen. Efter tre år på flugt nåede han til Paris og fandt ophold hos sin forældreløse niece Therese. Her lever de fattigt. Uventet bliver Perrin opsøgt af sin gamle ven og skolekammerat Joseph Fouché, som er politiminister; under deres samtale dukker politiinspektør Desaunais op, og det ender med, at Perrin får en velbetalt stilling hos Desaunais, uden at det dog går op for den distræte Perrin, at der er tale om en ansættelse som spion i det hemmelige politi. Da Fouché har opdaget, at der er indgået en sammensværgelse mod førstekonsulen, general Bonaparte Napoleon, beordrer han Desaunais til at opklare sagen. Den udelige Desaunais giver forfærdet sine betjente ordre til at finde og arrestere de sammensvorne. I mellemtiden er Perrin mødt op på Desaunais' kontor i ministerpaladset, stadig uden at ane, hvad det er, han er blevet indviklet i. Kort efter vender nogle af betjentene tilbage og meddeler, at de har arresteret tre af de sammensvorne. Ved misforståelser og forviklinger tror Desaunais, at det er Perrin, der har afsløret sammensværgelsen, og da Desaunais skal til ministeren for at aflægge rapport, sætter han Perrin til at afhøre arrestanterne (2. akt, 10. scene). Perrin aner ikke, hvad han skal stille op, men Desaunais siger til ham: »Gjør dem ikke bange – lov dem – Benaadning – *med et tvetydigt Smil*. som vi altid gjøre.« Perrin misforstår og svarer: »De har Ret – det er smukt gjort.« Og Desaunais fortsætter: »Siig, at Ministeren vil lade dem gaae, hvis de fortælle Dem alt – hvis de ikke dølge noget for Dem.« Perrin er stadig desorienteret; han løber efter Desaunais, som iler til ministeren, men døren bliver lukket for næsen af ham, og da han står alene tilbage, siger han: »En Sammensværgelse! – Arrestanter! – Hvad skal jeg gjøre ved det? – O, nu forstaaer jeg det – jeg skal være Fredens og Naadens Sendebud – jeg skal frelse de fortabte Faar. – Det er skjønt! det slaaer just ind i mit forrige Embede!« (s. 23). I den følgende scene bliver de tre arrestanter ført ind, og Perrin taler nu indtrængende til dem som præst om anger og Guds tilgivelse og lover dem, at ministeren vil lade dem gå, hvis de fortryder og opgiver deres sammensværgelse. Herpå sender Perrin de tre arrestanter ud gennem en hemmelig dør og ønsker dem held og lykke. Efter endnu en del forviklinger og misforståelser ender det i 15. scene med, at de tre bortsendte sammensvorne meddeler, at de under indtryk af Perrins tale har opgivet deres beslutning om at dræbe førstekonsulen. Perrin ender med at være helten og får af Fouché sit gamle embede i Normandiet tilbage. – Vaudevillen havde premiere på Det kgl. Teater den 9. juni 1835 og blev i alt opført 27 gange frem til den 17. sept. 1843; den blev genoptaget i sæsonen 1849-50 og opført den 15. og 28. okt., 8. og 17. nov. og 7. dec. 1849 samt 5. feb. 1850.

I trykt udgave: Bind 23 side 107 linje 11